

NOVES NECESSITATS EN EDUCACIÓ D'ADULTS

Godofredo Camacho

A partir dels anys 80 s'han anat produint una sèrie de transformacions en el panorama social i cultural que incideixen clarament en els objectius últims dels projectes d'Educació d'Adults.

En el terreny soci-econòmic s'han anat consolidant unes tendències marcades per la introducció massiva de les noves tecnologies, que produeix la destrucció de llocs de treball directament productius superior als que crea, tota vegada que redueix a menys de la meitat les hores de treball necessàries per a la producció. La progressiva automatització microelectrònica del procés productiu, demanda un sector cada vegada més reduït de treballadors amb una alta qualificació tècnico-professional. Del sistema educatiu s'esperarà que asseguri aquesta qualificació en les noves tecnologies per a aquest reduït sector de població, i que, al mateix temps, faciliti un accés suficient a la cultura, per a la resta.

En aquest panorama socio-econòmic adquireix una importància creixent l'Educació d'Adults orientada, en primer lloc, a continuar donant resposta adequada a les mancances d'una herència cultural que ha privat a molts d'homes i dones dels mínims rudiments culturals. Però la perspectiva de l'Educació d'Adults ha de ser també la de convertir-se en oferta capaç d'ocupar plenament i creativa l'espai deixat per la manca de treball directament productiu i de dinamitzar socialment i culturalment la comunitat on es desenvolupa.

Segueix essent una prioritat en camp de l'Educació d'Adults la lluita contra l'analfabetisme, tant l'analfabetisme absolut com el funcional. Però, a més de ser un instrument conjuntural que contribueixi, amb més o menys eficàcia, a resoldre

aquest problema, s'espera també de l'Educació d'Adults que pugui donar resposta a les noves demandes formatives de les persones adultes; que contribueixi a l'elevació del nivell cultural general de la població adulta; que afronti la necessitat de formar en les noves competències que demanda el sistema productiu; en definitiva, que contribueixi al desenvolupament social i cultural de les persones a les quals està adreçada i al de la comunitat sencera.

Per constatar aquestes noves demandes, basta comprovar com en molts de centres d'E.A. són cada vegada més les persones que s'hi acosten amb la intenció d'obtenir un títol que permeti integrar-se en millors condicions en el mercat de treball, per accedir directament a uns estudis universitaris, o per començar a conèixer els secrets de la informàtica, a la vegada que són menys els que hi acudeixen amb l'esperança d'adquirir les destreses bàsiques de lectura i escriptura.

Aquest fet pot reflectir una perillosa tendència a atendre aquestes noves tendències educatives, deixant tal vegada de

banda allò que ha de constituir l'objectiu bàsic dels projectes d'E.A. Però, al mateix temps, suposa un clar indicador de la irrupció en escena de les noves demandes educatives de què parlàvem.

No hi caben opcions estrictes. L'única opció de futur per a l'E.A. és la de ser capaç de trobar l'equilibri entre l'atenció a les velles necessitats, que segueixen essent actuals, i a aquelles noves demandes culturals que a cada moment es vagin presentant.

I per això, ja no és possible mantenir el disseny d'un programa que es planteja un objectiu precís i delimitat temporalment i conceptual. Ans al contrari, s'ha de donar pas a un plantejament formatiu de les persones adultes molt més complex, permanent i estable, per tal de donar resposta eficaç a les necessitats canviants d'aquells que han superat l'edat de l'escolarització obligatòria.

En altres paraules, hem de donar per superada l'etapa de conjunturalitat dels Programes d'Educació d'Adults, i començar-ne una altra de Servei Permanent per a l'Educació d'Adults. □

